

אֶלְעֶזֶר פָּתַח וַאֲמַר, (ישעיה כו) לֵךְ עִמִּי בֹא בַחֲדָרֶיךָ וּסְגֹר
 דְלַתְךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי כִמְעַט רָגַע עַד יַעֲבֹר זַעַם. לֵךְ עִמִּי
 בֹּא בַחֲדָרֶיךָ.

תָּא חָזִי, כִּמְהַר קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רַחִים לֹון לְיִשְׂרָאֵל.
 וּבְגִין רַחֲמֵינֵיהּ דְּלֵהוֹן דְּרַחֲמִים לֹון עַל כָּל עַמִּין
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, אֲזַהֵר לֹון, וּבְעֵי
 לְנַטְרָא לֹון כְּבָל מַה דְּאִינוּן עֲבָדִין.

תָּא חָזִי, תְּלַת זְמַנִּין אֵית בִּיּוֹמָא דְּדִינָא שְׂרִיא
 בְּעֵלְמָא, וְכֹד אָתִי הֵהוּא זְמַנָּא, מִיבְעֵי לִיהַ לְבַר
 נָשׁ לְאַזְדַּהֲרָא וְלֵאסְתַּמְרָא דְּלֵא יִפְנַע בֵּיהַ הֵהוּא
 דִּינָא, וְאִינוּן זְמַנִּין יְדִיעֵן וְהָא אוֹקְמוּהָ.

בְּגִין דְּהָא כֹד סְלִיק צַפְרָא, אֲבַרְהָם אֲתַעַר בְּעֵלְמָא,
 וְאַחִיד לִיהַ לְדִינָא לְקַשְׂרָא לִיהַ בַּהֲדִיָּה.
 וּבְשִׁירוֹתָא דְּתְלַת שְׁעֵי קַמֵּייתָא נָטִיל דִּינָא מֵאַתְרֵיהַ

לשון הקודש

וְרוּצָה לְשָׁמֵר אוֹתָם כְּכֹל מַה שְׁהֵם
 עוֹשִׂים.

בֹּא רָאֵה, שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים יֵשׁ בִּיּוֹם
 שְׁהַדִּין שׁוֹרָה בְּעוֹלָם, וּכְשָׁבָא אוֹתוֹ
 הַזְּמַן, צְרִיךְ הָאָדָם לְהַזְהֵר וּלְהַשְׁמֵר
 שְׁלֵא יִפְנַע בּוֹ אוֹתוֹ הַדִּין, וְהֵם זְמַנִּים
 יְדוּעִים, וְהָרִי בְּאַרוּחָה.

מִשׁוּם שְׁהָרִי פְּשַׁעוּלָה הַבְּקָר, אֲבַרְהָם
 מִתְּעוֹרֵר בְּעוֹלָם וְאוֹחִזוֹ אֵת הַדִּין לְקַשֵּׁר

בְּן זְקֵנִים הוּא לֹו וְעָשָׂה לֹו כְּתַנְתָּ פְּסִים.
 רַבִּי אֶלְעֶזֶר פָּתַח וַאֲמַר, (ישעיה כו) לֵךְ
 עִמִּי בֹא בַחֲדָרֶיךָ וּסְגֹר דְלַתְךָ בַּעֲדֶךָ
 חֲבִי כִמְעַט רָגַע עַד יַעֲבֹר זַעַם. לֵךְ עִמִּי
 בֹּא בַחֲדָרֶיךָ.

בֹּא רָאֵה כִּמְהַר אוֹהֵב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֵת יִשְׂרָאֵל, וּבְשִׁבִיל אֲהַבְתָּם
 שְׁאוֹהֵב אוֹתָם עַל כָּל הָעַמִּים עוֹבְדֵי
 עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, הַזְּהִיר אוֹתָם

לְאַתְעָרָא בֵּיהּ בְּיַעֲקֹב, עַד דְּאַתְעַר צְלוֹתָא דְּמִנְחָה
 דְּאַהֲדַר דִּינָא לְאַתְרֵיהּ, וְאַתְעַר דִּינָא דְּלִתְתָּא
 לְאַתְקִשְׁרָא בְּדִינָא דְּלַעִילָא. דְּהָא כְּדִין אֲתִקְשֵׁר דִּינָא
 בְּדִינָא וּבְעֵי לְאַזְדַּהֲרָא.

תו כִּד דִּינָא אֲתִעַר בְּעֵלְמָא וּמוֹתָא אֲשֶׁתַּכַּח בְּמִתָּא,
 לָא לִיבְעֵי לִיָּה לְבַר נָשׁ לְמִיָּהּ יְחִידָא בְּשׁוּקָא
 וְהָא אֲוִקִימָנָא מְלִי. אֲלָא בְּעֵי לְאַסְגָּרָא גְרַמִּיָּה דְּלָא
 יְפוּק לְבַר, כְּמָה דְּאֲוִקְמוּהּ בְּנַח דְּאַסְגָּר גְרַמִּיָּה
 בְּתִיבּוֹתָא דְּלָא יִשְׁתַּכַּח קְמִי מְחַבְּלָא.

וְעַל דָּא לִךְ עֲמִי בֵּא בְּחַדְרֵיךְ, אֲסַגְר גְרַמְךָ. וּסְגוּר
 דְּלִתְדָּ בְּעַדְךָ, דְּלָא יִתְחַזִּי קַמִּיָּה דְּמְחַבְּלָא. חֲבִי
 כְּמַעַט רְגַע עַד יַעֲבוֹר זַעַם, דְּבַתַּר דְּאַעֲבַר דִּינָא לִית
 לִיָּה רְשׁוֹ לְמְחַבְּלָא לְחַבְּלָא.

לשון הקודש

אֲלָא צְרִיךְ לְסַגְר אֶת עַצְמוֹ שְׂלָא יַעֲז
 הַחוּצָה, כְּמוֹ שְׂבִאֲרוּהוּ בְּנַח שְׂסַגְר אֶת
 עַצְמוֹ בַּתְּבָה שְׂלָא יִמְצֵא לְפָנֵי
 הַמְּשַׁחִית.

וְעַל זֶה לִךְ עֲמִי בְּחַדְרֵיךְ, סַגְר אֶת
 עַצְמְךָ, וּסְגוּר דְּלִתְדָּ בְּעַדְךָ, שְׂלָא
 יִתְרָאֵה לְפָנֵי הַמְּשַׁחִית. חֲבִי כְּמַעַט רְגַע
 עַד יַעֲבַר זַעַם, שְׂאֲחַר שְׂעוּבַר הַדִּין אֵין
 רְשׁוֹת לְמְשַׁחִית לְהַשְׁחִית.

אוֹתוֹ עִמוֹ, וּבְרֵאשִׁית שְׁלֹשׁ הַשָּׁעוֹת
 הַרְאֵשׁוֹנוֹת גּוֹסֵעַ הַדִּין מִמְּקוֹמוֹ
 לְהַתְעוֹרַר בּוֹ בְּיַעֲקֹב, עַד שְׂמַתְעוֹרְרַת
 תַּפְלַת הַמִּנְחָה שְׂמַחֲזִירָה אֶת הַדִּין
 לְמְקוֹמוֹ, וּמַתְעוֹרַר הַדִּין שְׂלִמְטָה
 לְהַתְקַשֵּׁר בְּדִין שְׁלֵ מַעֲלָה, שְׂהֲרִי אִז
 נִקְשֵׁר דִּין עִם דִּין, וְצְרִיךְ לְהַזְהִיר.

עוֹד, בְּשֶׁהַדִּין מַתְעוֹרַר בְּעוֹלָם וְהַמּוֹת
 נִמְצֵא בְּעִיר, לָא צְרִיךְ הָאָדָם לְלַכֵּת
 יְחִידִי בְּשׁוּק, וְהֲרִי בְּאַרְגּוֹ אֶת הַדְּבָרִים,

תָּא חָזִי, דְּקַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, בְּגִין רְחִימוּתָּא דְּאִיהוּ
רְחִים לֹון לְיִשְׂרָאֵל וְקָרִיב לֹון לְגַבִּיהַּ, כָּל שְׂאֵר
עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת שְׁנַאֲיִן לֹון לְיִשְׂרָאֵל. בְּגִין
דְּאֵינוּן מְתַרְחֲקִין וַיִּשְׂרָאֵל קָרִיבִין.

וְתָא חָזִי, בְּגִין רְחִימוּתָּא דְּרְחִים יַעֲקֹב לְיוֹסֵף יְתִיר
מֵאַחִיו, אֵף עַל גַּב דְּכָלְהוּ חָזוּ לִיה אַחִין, מַה
כְּתִיב וַיִּתְנַבְּלוּ אוֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ, כָּל שְׂפָן עַמִּין עוֹבְדֵי
עַבֹּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת לְיִשְׂרָאֵל.

תָּא חָזִי, כַּמָּה גָּרִים לִיה הָהוּא רְחִימוּתָּא דְּרְחִים
לִיה יְתִיר, דְּגָרַם לִיה דְּאַתְגְּלִי מֵאַבּוּי, וְאַתְגְּלִי
אַבּוּי בְּהַדְּיָה, וְגָרַם לָהּ גְלוּתָּא ^(דף קצ"ג ע"א) וְלִשְׁכִּינָתָּא
דְּאַתְגְּלִיָּא בִּינֵיהוּ. וְאַף עַל גַּב דְּאַתְגְּזִירַת גְּזֻרָה,
וְאוֹקְמוּתָּא דְּבְגִין כְּתַנְתָּ פְּסִים דְּעַבְדֵּי לִיה יְתִיר, מַה
כְּתִיב וַיִּרְאוּ אַחִיו:

לשון הקודש

עוֹבְדֵי עַבֹּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל.

כַּא רְאָה כַּמָּה גָּרְמָה לוֹ אוֹתָהּ אַהֲבָה
 שְׂאֵהֵב אוֹתוֹ יוֹתֵר, שְׁגָרַם לוֹ שְׁהַגְלָה
 מֵאַבּוּי, וְגָלָה אָבּוּי עִמּוֹ, וְגָרַם לָהֶם גְּלוּת
 וְלִשְׁכִּינָהּ שְׁגָלְתָהּ בִּינֵיהֶם, וְאַף עַל פִּי
 שְׁגֻגְזֻרָה הַגְּזֻרָה, וּבְפֹרְוֵהּ שְׁבִשְׁבִיל
 כְּתַנְתָּ הַפְּסִים שְׁעָשָׂה לוֹ יוֹתֵר, מַה
 כְּתוּב? וַיִּרְאוּ אַחִיו.

כַּא רְאָה, שְׁהַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא בְּשִׁבִיל
 הַאֲהֲבָה שְׂהוּא אוֹהֵב אֶת יִשְׂרָאֵל וְקָרִב
 אוֹתָם אֵלָיו, כָּל שְׂאֵר הָעַמִּים עוֹבְדֵי
 כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת שׁוֹנְאִים אֶת יִשְׂרָאֵל,
 מִשּׁוּם שְׁהֶם מְרַחֲקִים וַיִּשְׂרָאֵל קְרוֹבִים.
וְכַא רְאָה, מִשּׁוּם הַאֲהֲבָה שְׂאֵהֵב
 יַעֲקֹב אֶת יוֹסֵף יוֹתֵר מֵאַחִיו, אֵף עַל גַּב
 שְׁכָלָם הָיוּ לוֹ אַחִים, מַה כְּתוּב?
 וַיִּתְנַבְּלוּ אוֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ. כָּל שְׂפָן הָעַמִּים

וַיַּחַלְמֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וְגו', רַבִּי חֵיִיָּא פָתַח וַיֹּאמֶר, (במדבר
 יב) וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ נָא דְבַרֵי אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם
 יִי בַּמְרָאָה אֱלֹוֹי אֶתְוַדַּע בַּחֲלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ. תָּא חַזִּי,
 כַּמָּה דְרַגְוִין לְדְרַגְוִין עֶבֶד קִדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, וְכִלְהוּ
 קַיָּיִמִי דָּא עַל דָּא. דְרַגְוָא עַל דְרַגְוָא, דָּא לְעִיל מִן
 דָּא, וְכִלְהוּ יַנְקוּן אֱלִין מִן אֱלִין כְּדַקָּא חַזִּי לִזְוִן, אֱלִין
 מִימִינָא וְאֱלִין מִשְׁמַאלָא, וְכִלְהוּ אֶתְמַנָּן אֱלִין עַל
 אֱלִין, כִּלְאָ כְדַקָּא יֵאוּת.

תָּא חַזִּי, כֹּל נְבִיאֵי דְעֲלֵמָא כִּלְהוּ יַנְקֵי מִסְטָרָא
 חֲדָא, מִגּוֹ תְרִין דְרַגְוִין יְדִיעָן, וְאֵינוּן דְרַגְוִין חַזִּי
 אֶתְחַזִּיין בְּגוֹ אֶסְפֵּקְלָרִיאָה דְלָא נְהָרָא, דְכִתִּיב בַּמְרָאָה
 אֱלֹוֹי אֶתְוַדַּע, מָאִי הוּא מְרָאָה, כַּמָּה דְאֶתְמַר (ד"א ל"ג
 דְמְרָאָה) חַזִּי דְכֹל גְּוֹנֵן אֶתְחַזִּיין בְּגוֹוָה, וְדָא הִיא
 אֶסְפֵּקְלָרִיאָה דְלָא נְהָרָא. בַּחֲלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ, דָּא הוּא

לשון הקודש

וּכְלָם מְמִנּוֹת אֱלוֹוֹ עַל אֱלוֹוֹ הַכֹּל כְּרָאוּי.
 בַּא רְאָה, כֹּל נְבִיאֵי הָעוֹלָם, כֹּלֵם יוֹנְקִים
 מִצַּד אֶחָד מִתּוֹךְ שְׁתֵּי דְרַגּוֹת יְדוּעוֹת,
 וְאוֹתָן הַדְרַגּוֹת הֵיוּ נִרְאוֹת בְּתוֹךְ
 הָאֶסְפֵּקְלָרִיאָה שְׁאִינָהּ מְאִירָה, שְׁכַתוֹב
 בַּמְרָאָה אֱלֹוֹי אֶתְוַדַּע. מַה הִיא הַמְרָאָה?
 כִּמוֹ שְׁנַאֲמַר וְשְׁמַרְאָהוּ הַמְרָאָה שְׁכַל
 הַגְּוֹנִים נִרְאוּם בְּתוֹכָהּ, וְזוֹהִי

וַיַּחַלְמֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וְגו'. רַבִּי חֵיִיָּא פָתַח
 וַיֹּאמֶר, (במדבר יב) וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ נָא דְבַרֵי
 אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם הִי בַּמְרָאָה אֱלֹוֹי
 אֶתְוַדַּע בַּחֲלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ. בַּא רְאָה כַּמָּה
 דְרַגּוֹת לְדְרַגּוֹת עֲשֶׂה הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא,
 כֹּלֵם עוֹמְדִים זֶה עַל זֶה, דְרַגְוָה עַל דְרַגְוָה,
 זוֹ לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכִלְן יוֹנְקוֹת אֱלוֹוֹ מֵאֱלוֹוֹ
 כְּרָאוּי לְהֵם, אֱלוֹוֹ מִימִין וְאֱלוֹוֹ מִשְׁמַאל,

חד משתין בנבואה כמה דאוקמוה. ואיהו דרגא
 שתיתאה מההוא דרגא דנבואה ואיהו דרגא
 דנבריאל דממנא על חלמא והא אתמר.

תא חזי, כל חלמא דאיהו כדקא יאות מהאי דרגא
 קא אתיא, ועל דא לית לך חלמא דלא
 יתערבון עמיה מלין כדיבין, כמה דאוקימנא, ובגין
 כך מנייהו קשוט ומנייהו כדיבין, ולית לך חלמא
 דלא אית ביה מהאי גיסא ומהאי גיסא.

ובגין דאית ביה בחלמא כלא כדאמרן, כל חלמין
 דעלמא אזלין בתר פשרא דפומא, ואוקמוה.
 דכתיב, (בראשית מא) ויהי כאשר פתר לנו בן היתה. מאי
 טעמא, בגין דאית ביה בחלמא כדיבו וקשוט, ומלה
 שלטא על כלא, ובגין כך בעי חלמא פשרא טבא.
 רבי יהודה אמר, בגין דכל חלמא מדרגא דלתתא

לשון הקודש

שבארנו. ומשום כך מהם אמת ומהם
 פוזבים, ואין לה חלום שאין בו מצד זה
 ומצד זה.

ומשום שיש בחלום הכל כמו
 שאמרנו, כל החלומות שבעולם הולכים
 אחר פתרון הפה, ובארנוהו שכתוב

(בראשית מא) ויהי כאשר פתר לנו בן היתה.
 מה הטעם? משום שיש בחלום כזב
 ואמת, והדבור שולט על הכל, ומשום

האספקלריה שאינה מאירה. בחלום
 אדבר בו, והו אחד מששים בנבואה,
 כמו שבארנוהו, והיא הדרגה הששית
 מאותה הדרגה של נבואה, והיא הדרגה
 של נבריאל שממנה על החלום, והרי
 נתבאר.

כא ראה, כל חלום שהוא פראוי, כא
 מן הדרגה הזו, ועל בן אין לה חלום
 שלא יתערבו בו דברים פוזבים, כמו

אִיהוּ, וְדַבּוּר שְׁלֵטָא עֲלֵיהּ. וּבְגִין כֵּךְ כָּל חֲלָמָא אֲזֵלָא
בְּתַר פְּשָׂרָא.

פְּתַח וְאָמַר, (איוב לג) בְּחֵלֹם חֲזִיוֹן לַיְלָה בְּנֶפֶל תִּרְדָּמָה
עַל אֲנָשִׁים בְּתַנּוּמוֹת עָלֵי מִשְׁכָּב אִזּוּ יִגְלֶה אִזּוּן
אֲנָשִׁים וּבְמִסְרָם יַחְתָּם. תָּא חֲזִי, כִּד סְלִיק בַּר נָשׁ
לְעַרְסִיָּה, מִיבְעֵי לִיהּ לְאַמְלָכָא עֲלֵיהּ מַלְכוּתָא דְשִׁמְיָא
בְּקַדְמוּתָא, וּלְבַתַּר יִימָא חַד פְּסוּקָא דְרַחֲמֵי וְאוּקְמוּהָ
חֲבַרְיָא. בְּגִין דְהָא בַּר נָשׁ נָאִים עַל עַרְסִיָּה, הָא
נִשְׁמַתִּיהּ נִפְקָא מִנִּיהּ וְאֲזֵלָא וְשִׁטִּיא לְעֵילָא, כָּל חַד
וְחַד כְּפֹסֵם אֲרַחֲיָה וְהִכֵּי סְלִיקַת כְּמָה דְאִתְמַר.

מַה כְּתִיב, בְּחֵלֹם חֲזִיוֹן לַיְלָה. כִּד בְּנֵי נֶשְׂאָ שְׂכַבֵּי
בְּעַרְסִיָּהוּ נְיִימִין וְנִשְׁמַתָּא נִפְקַת מִנִּיָּהוּ. הַדָּא
הוּא דְכְּתִיב, בְּתַנּוּמוֹת עָלֵי מִשְׁכָּב אִזּוּ יִגְלֶה אִזּוּן
אֲנָשִׁים. וּכְדִין קֹדֶשׁא בְּרִידָא הוּא אוֹדַע לָהּ לְנִשְׁמַתָּא

לשון הקודש

בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּךְ יֹאמַר פְּסוּק אַחַד
שֶׁל רַחֲמִים, וּבְאֲרוּהוּ הַחֲבָרִים. מִשׁוּם
שֶׁהִנֵּה כַּאֲשֶׁר אָדָם יֵשֵׁן עַל מִטָּתוֹ, הִנֵּה
נִשְׁמַתּוֹ יוֹצֵאת מִמֶּנּוּ וְהוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹמְמַת
לְמַעְלָה, כָּל אַחַד וְאַחַד כְּפִי דְרַבּוּ, וְכֵךְ
עוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

מַה כְּתוּב? בְּחֵלֹם חֲזִיוֹן לַיְלָה, כְּשֶׁבְנֵי
אָדָם שׁוֹכְבִים בְּמִטָּתָם יֵשְׁנִים וְהַנְּשָׁמָה
יוֹצֵאת מֵהֶם. זֶהוּ שְׂכַתוֹב בְּתַנּוּמוֹת עָלֵי

כֵּךְ צְרִידָא חֲחֵלֹם פְּתֵרוֹן טוֹב. רַבִּי יְהוּדָה
אָמַר, מִשׁוּם שֶׁכָּל חֵלֹם הוּא מִהַמְדַּרְגָּה
שְׁלֵמָטָה, וְהַדְּבוּר שׁוֹלֵט עָלָיו, וּמִשׁוּם כֵּךְ
כָּל חֵלֹם הוֹלֵךְ אַחַר הַפְּתֵרוֹן.

פְּתַח וְאָמַר, (איוב לג) בְּחֵלֹם חֲזִיוֹן לַיְלָה
בְּנֶפֶל תִּרְדָּמָה עַל אֲנָשִׁים בְּתַנּוּמוֹת עָלֵי
מִשְׁכָּב אִזּוּ יִגְלֶה אִזּוּן אֲנָשִׁים וּבְמִסְרָם
יַחְתָּם. בֵּא רְאֵה, כְּשֶׁעוֹלָה אָדָם לְמִטָּתוֹ,
הוּא צְרִידָא לְהַמְלִיךָ עָלָיו מַלְכוּת שְׁמִים

בַּהֲהוּא דְרַגְא דְקַיִמָא עַל חֵלְמָא, אֵינוֹן מְלִין דְזַמִּינִין
לְמִיתִי עַל עֵלְמָא אוֹ אֵינוֹן מְלִין כְּפּוּם אֵינוֹן הִרְהוּרִין
דְלַבִּיּה. בְּגִין דְבַר נָשׁ נָטִיל אֲרַתָּא דְתוֹכְחִי דְעֵלְמָא.

בְּגִין דְהָא לָא מוֹדְעִין לִיה לְבַר נָשׁ פְּעוֹד דְאִיהוּ
קָאִים בְּתוֹקְפָא דְנוֹפָא (נ"א דְרוּחָא) בְּדַקְאֲמָרֵן,
אֵלָא מְלֵאכָא אֹדְע לְנִשְׁמָתָא וְנִשְׁמָתָא לְבַר נָשׁ.
וְהִהוּא חֵלְמָא אִיהוּ מוֹלְעִילָא, כַּד נִשְׁמָתִין נִפְקִין
מְנוּפִי וְסִלְקִין כָּל חַד וְחַד כְּפּוּם אֲרַחִיּה. וְכַמְּה דְרַגִּין
עַל דְרַגִּין, בְּרַזָּא דְחֵלְמָא כְּלָהוּ בְרַזָּא דְחִכְמָתָא. וְתָא
חַזִּי, חֵלּוּם דְרַגְא חֲדָא, מְרַאָה דְרַגְא חֲדָא, נְבוּאָה
דְרַגְא חֲדָא, וְכְלָהוּ דְרַגִּין לְדְרַגִּין אֵלִין עַל אֵלִין.

וַיַּחְלֹם יוֹסֵף חֵלּוּם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנָא
אֶתוֹ עַל חֵלּוּמוֹתָיו. מֵהֲכָא דִלָּא מִיַּבְעִי לִיּה

לשון הקודש

וְהַנְּשָׁמָה לְאָדָם, וְאוֹתוֹ הַחֵלּוּם הוּא
מְלַמְעֵלָה, כְּשֶׁהַנְּשָׁמוֹת יוֹצְאוֹת מִן
הַגּוּפִים וְעוֹלוֹת כָּל אַחַת וְאַחַת כְּפִי
דְרַבָּה. וְכַמְּה דְרַגּוֹת עַל דְרַגּוֹת כְּסוּד
הַחֵלּוּם, כְּלֵן כְּסוּד הַחִכְמָה. וְכַא וְרַאָה,
הַחֵלּוּם דְרַגְא אַחַת, הַמְרַאָה דְרַגְא אַחַת,
הַנְּבוּאָה דְרַגְא אַחַת, וְכֵלִם דְרַגּוֹת
לְדְרַגּוֹת אֵלָה עַל אֵלָה.

וַיַּחְלֹם יוֹסֵף חֵלּוּם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיּוֹסֶפּוּ
עוֹד שְׁנָא אֶתוֹ עַל חֵלּוּמוֹתָיו. מִכָּאן שְׁלָא

מִשְׁכָּב אִזּוּ יִגְלֶה אִזּוּ אַנְשִׁים. וְאִזּוּ הַקְּדוּשׁ
כְּרוּךְ הוּא מוֹדִיעַ לְנִשְׁמָה, בְּאוֹתָהּ
הַדְרָגָה שְׁעוֹמֶדֶת עַל הַחֵלּוּם, אוֹתָם
הַדְּבָרִים שְׁעֵתִידִים לְבֹא עַל הָעוֹלָם, אוֹ
אוֹתָם דְבָרִים כְּפִי אוֹתָם הַהִרְהוּרִים שֶׁל
לְבוֹ, מִשּׁוּם שְׂאָדָם נוֹטֵל דְרַךְ שֶׁל
תּוֹכְחוֹת הָעוֹלָם.

מִשּׁוּם שֶׁהִנֵּה לֹא מוֹדִיעִים לְאָדָם פְּעוֹד
שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּכַח הַגּוֹף נ"א שֶׁל הָרוּחַ כְּמוֹ
שְׂאֲמָרְנֵי, אֵלָא מְלֵאךְ מוֹדִיעַ לְנִשְׁמָה,

לְבַר נָשׁ לְמִימַר חֵלְמִיָּה בַּר לְהֵהוּא בַּר נָשׁ דְּרָחִים
 לִיָּה, וְאִי לָאוּ, אִיתּוּ גָרִים לִיָּה. דְּאִי תְּהוּא חֵלְמָא
 בְּתַהֲפֻךְ לְגִזְוֹנָא אַחְרָא, אִיתּוּ גָרִים לְסַלְקָא.

תָּא חַזִּי, דִּי יוֹסֵף אִיתּוּ אָמַר חֵלְמָא לְאַחַוְהִי, וְעַל
 דָּא גָרְמוּ לִיָּה לְסַלְקָא חֵלְמִיָּה תְּרִין וְעֶשְׂרִין
 שָׁנִין דְּאַתְעַכְב. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, מְנַלְן, דְּכְתִיב וַיֹּסִיפוּ
 עוֹד שָׁנָא אוֹתוֹ. מָאִי שָׁנָא אוֹתוֹ, דְּגָרְמוּ לִיָּה
 קְטְרוּגִין בְּדָא.

מַה כְּתִיב, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ נָא תְּחִלּוּם הַזֶּה ^{(דף}
 אֲשֶׁר חֵלְמָתִי, דְּבַעָא מְנִיָּהוּ דִּישְׁמְעוּן ^{קפג ע"ב)}
 לִיָּה. וְאִיתּוּ אוֹדַע לְהוּ תְּהוּא חֵלְמָא, דְּאַלְמִלָּא אִינוּן
 דְּאַחְפְּכוּ לִיָּה לְגִזְוֹנָא אַחְרָא, חָכִי אַתְקִיִּים. וְאִינוּן
 אַתִּיבוּ וְאָמְרוּ תְּמַלֵּךְ תְּמַלֵּךְ עָלֵינוּ אִם מְשׁוּל תְּמַשְׁל
 בְּנוּ. מִיָּד אָמְרוּ לִיָּה פִּשְׁרָא דְּחֵלְמָא וְגִזְרוּ גִזְרָה, וּבְגִין
 כֶּךָ וַיֹּסִיפוּ עוֹד שָׁנָא אוֹתוֹ.

לשון הקודש

שָׁנָא אוֹתוֹ. מַה זֶה שָׁנָא אוֹתוֹ? שְׁגָרְמוּ לוֹ
 בְּזַה קְטְרוּגִים.

מַה כְּתוּב? וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ נָא
 תְּחִלּוּם הַזֶּה אֲשֶׁר חֵלְמָתִי. שְׂרָצָה מִהֶם
 שִׁישְׁמְעוּ לוֹ, וְהוּא הוֹדִיעַ לָהֶם אוֹתוֹ
 תְּחִלּוּם, שְׂאֲלִמְלָא הֶם שְׁהַפְּכוּ אוֹתוֹ לְגִזְוֹן
 אַחַר – כֶּךָ תְּתַקִּיִּם, וְהֶם הִשִּׁיבוּ וְאָמְרוּ,
 תְּמַלֵּךְ תְּמַלֵּךְ עָלֵינוּ אִם מְשׁוּל תְּמַשְׁל

צְרִיךְ הָאָדָם לומר אֵת חֵלְמוֹ רַק לְאוֹתוֹ
 הָאָדָם שְׂאוֹהֵב אוֹתוֹ, וְאִם לֹא – הוּא
 גָרִים לוֹ. שְׂאִם אוֹתוֹ תְּחִלּוּם מְתַהֲפֵךְ
 לְגִזְוֹן אַחַר – הוּא גָרִים לְסַלְקוֹ

כֹּא רָאָה שְׂיוֹסֵף אָמַר אֵת תְּחִלּוּם
 לְאַחִיו, וְעַל בֶּן גָרְמוּ לוֹ לְסַלֵּק אֵת חֵלְמוֹ
 עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנִים שְׁהִתְעַכְב. רַבִּי
 יוֹסֵי אָמַר, מְנַלְן לָנוּ? שְׂכְּתוּב וַיֹּסִיפוּ עוֹד

רַבִּי תֵּיּא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ שְׂכִיחֵי קַמִּיּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן,
אָמַר רַבִּי תֵּיּא, הָא תַּנִּינָן חֶלְמָא דְלֹא אֶתְפְּשֵׁר,
כְּאַגְרָתָא דְלֹא מִתְקַרְיָא. אִי בְּנִין דְּאֶתְקִיִּים וְאִיהוּ לֹא
יָדַע, אִזּוּ דְלֹא אֶתְקִיִּים כֻּלָּל. אָמַר לִיה, אֶתְקִיִּים וְלֹא
אֶתִּידַע, דְּהָא הָהוּא חֶלְמָא חִילָא תְּלִיא עֲלֵיה, וְאִיהוּ
לֹא אֶתִּידַע וְלֹא יָדִיעַ, אִי אֶתְקִיִּים אִי לֹא אֶתְקִיִּים.

וְלִית לָךְ מַלְאָה בְּעֶלְמָא דְעַד לֹא יִיתִי לְעֶלְמָא, דְלֹא
אִיהוּ תְּלִיא בְּחֶלְמָא אִזּוּ עַל יָדָא דְכְּרוּזָא.
דְּהָא אֶתְמַר דְּכָל מַלְאָה וּמַלְאָה עַד לֹא יִיתִי לְעֶלְמָא,
מְכַרְזֵי עֲלֵיה פְּרָקִיעַ. וּמִתְמַן אֶתְפְּשֵׁט בְּעֶלְמָא
וְאֶתִּיְהִיב עַל יָדָא דְכְּרוּזָא. וְכֹלָא בְּנִין דְּכֹתִיב, (עמוס ג)
כִּי לֹא יַעֲשֶׂה יְיָ אֱלֹהִים דָּבָר כִּי אִם גְּלָה סוּדוֹ אֶל
עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים, בְּזִמְנָא דְנְבִיאִים אֶשְׁתַּפְּחוּ בְּעֶלְמָא.
וְאִי לֹא, אֶפֶס עַל גַּב דְּנְבוּאָה לֹא שְׂרִיא, חֲפִימֵי עֲדִיפֵי

לשון הקודש

תלוי עליו כח, והוא לא נודע ולא ידוע
אם התקיים ואם לא התקיים.

ואין לך דבר בעולם שטרם יבא לעולם
שאינו תלוי בחלום או על ידי כרוז,
שהרי נאמר שכל דבר ודבר בטרם יבא
לעולם מכרזים עליו פרקיע, ומשם
מתפשט בעולם ונתן על ידי הכרוז,
והכל משום שכתוב (עמוס ג) כי לא יעשה
ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל

בנו? מיד אמרו לו את פשר החלום
וגזרו גזרה, ומשום כך ויוספו עוד שנא
אתו.

רבי תיא ורבי יוסי היו מצויים לפני
רבי שמעון. אמר רבי תיא, הגה שנינו,
חלום שלא נפתר כמו אגרת שלא
נקראה, אם משום שהתקיים והוא לא
ידע, או שלא התקיים כלל. אמר לו,
התקיים ולא נודע, שהרי אותו החלום

מִנְבִיאִים. וְאִי לֹא, אֶתִּיהִיב בְּחִלְמָא. וְאִי לֹא, בְּעִפְרֵי
שְׂמִיָּא מִשְׁתַּכְּחֵי מִלָּה וְהָא אוֹקְמוּתָּ:

וַיִּלְכוּ אֶחָיו לְרַעוֹת אֶת צֹאן אֲבִיהֶם בְּשָׂכָם. רַבִּי
שְׁמַעוֹן אָמַר, לְרַעוֹת צֹאן אֲבִיהֶם מִיִּבְעֵי לִיה, מָאִי
אִ"ת נִקּוּד מְלַעֲיָלָא, לְאִסְגָּאָה עִמְהוֹן שְׂכִינְתָּא,
דְּאִיהִי עִמְהוֹן שְׂרִיָּא. בְּגִין דְּאֵינוֹן הוּוּ עֲשָׂרָה, דְּהָא
יוֹסֵף לֹא הָוָה עִמְהוֹן, וּבְנִימִין אִיהוּ זְעִיר בְּבֵיתָא.
וּבְגִין כִּדְ אֵינוֹן הוּוּ עֲשָׂרָה. וְכִד אָזְלוּ הוֹת שְׂכִינְתָּא
בִּינֵיהוּ, וְעַל דָּא נִקּוּד מְלַעֲיָלָא.

וּבְגִין כִּד בְּזַמְנָא דְזַבִּינוּ לִיה לְיוֹסֵף אֶשְׁתַּתְּפוּ כְּלָהוּ
בְּחֵדֵי שְׂכִינְתָּא וְאֶשְׁתִּיפוּ לָהּ בְּחֵדֵייהוּ כִּד
עֲבִידוּ אוֹמָאָה. וְעַד דְּאֶתְגַּלְיָא מִלָּה דְיוֹסֵף, לֹא שְׂרִיָּא
שְׂכִינְתָּא עֲלֵיהּ דְיַעֲקֹב.

לשון הקודש

עֲשָׂרָה, שְׁחֵרֵי יוֹסֵף לֹא הָיָה עִמְהֶם,
וּבְנִימִין הוּא קָטָן בְּבֵית, וּמִשּׁוּם כִּד הֵם
הָיוּ עֲשָׂרָה, וּכְשֶׁהֲלָכוּ, הַשְׂכִּינָה הָיְתָה
בִּינֵיהֶם, וְעַל כֵּן נִקּוּד מְלַמְעָלָה.

וּמִשּׁוּם כִּד, בְּזַמַּן שְׁמַכְרוּ אֶת יוֹסֵף,
הִשְׁתַּתְּפוּ כֻּלָּם עִם הַשְׂכִּינָה, וְשִׁתְּפוּ
אוֹתָהּ עִמְהֶם בְּשַׁעֲשׂוּ שְׁבוּעָה, וְעַד
שֶׁהִתְגַּלְּה דְבַר יוֹסֵף, לֹא שָׁרְתָה שְׂכִינָה
עַל יַעֲקֹב.

עֲבָדוּ הַנְּבִיאִים, בְּזַמַּן שְׂכִינְאִים נִמְצְאִים
בְּעוֹלָם, וְאִם לֹא – אִף עַל גַּב שְׂכִינְאָה
לֹא שׁוּרָה, חֲכָמִים עֲדִיפִים מִנְּבִיאִים,
וְאִם לֹא – נִתָּן בְּחִלּוֹם, וְאִם לֹא – הַדְּבָר
נִמְצָא בְּעִפְרֵי הַשָּׁמַיִם, וְהָרִי בְּאֶרֶץ.

וַיִּלְכוּ אֶחָיו לְרַעוֹת אֶת צֹאן אֲבִיהֶם
בְּשָׂכָם. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, לְרַעוֹת צֹאן
אֲבִיהֶם הָיָה צְרִיךְ לְהִיטֵל! מַה זֶה אִ"ת
נִקּוּד מְלַעֲיָלָא? לְרַבּוֹת שְׂכִינָה עִמְהֶם,
שֶׁהִיא שְׂרוּיָה עִמְהֶם, מִשּׁוּם שֶׁהֵם הָיוּ

וְאִי תִימָא דְשְׂכִינְתָא לָא אֲשַׁתְּכַחַת עִמָּהוֹן. תָּא חַוִּי,
 דְכַתִּיב (תהלים קכב) שָׁשׂוּם עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יְהוָה
 עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יי. כְּלָהוּ צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי
 קִיּוּמָא דְכָל עֲלָמָא, קִיּוּמָא אֵינוֹן לְעֵילָא וְתַתָּא.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קכב) שְׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יי
 גִּלְדָּ. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ, דְדוֹד הָוָה עִם לְפִיָּה
 לְמַבְנֵי בֵּיתָא. כְּמָה דְאֵת אָמַר, (מלכים א ח) וַיְהִי עִם לְבַב
 דְּדוֹד אָבִי לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁם יי וְגו'. וְלִבְתַּר מַה כְּתִיב
 רַק אֶתְּהָ לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם בְּנֶדֶד הַיֵּצֵא מִחֻלְצִיָּד
 הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לְשָׁמַי. וְכָל יִשְׂרָאֵל הָווּ יָדְעֵי דָא,
 וְהוּוּ אָמְרוּ אֵימְתֵי יָמוֹת דְּדוֹד וַיִּקּוּם שְׁלֹמֹה בְּרִיָּה
 וַיִּבְנֶה בֵּיתָא. וְכִדְיוֹן עוֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיָּד
 יְרוּשָׁלַיִם, כְּדִין נִיֶּסֶק וְנִקְרִיב תַּמָּן קְרַבְּנִין.

לשון הקודש

שְׂנַאֲמַר (מלכים א-ח) וַיְהִי עִם לְבַב דְּדוֹד אָבִי
 לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁם ה' וְגו'. וְאַחַר כֶּף מַה
 כְּתוּב? רַק אֶתְּהָ לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם
 בְּנֶדֶד הַיֵּצֵא מִחֻלְצִיָּד הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת
 לְשָׁמַי. וְכָל יִשְׂרָאֵל הָיוּ יוֹדְעִים אֵת זֶה,
 וְהָיוּ אוֹמְרִים מְתֵי יָמוֹת דְּדוֹד וַיִּקּוּם
 שְׁלֹמֹה בְּנוֹ וַיִּבְנֶה אֵת הַבַּיִת, וְאֵז עוֹמְדוֹת
 הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיָּד יְרוּשָׁלַם, אֵז נַעֲלָה
 וְנִקְרִיב שָׁם קְרַבְּנִין.

וְאִם תֵּאמַר שְׂהַשְׂכִּינָה לֹא נִמְצְאָה
 עִמָּהֶם - בֹּא רְאֵה, שְׂכַתוּב (תהלים קכב)
 שָׁשׂוּם עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יְהוָה
 לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם ה'. כְּלָם צַדִּיקִים
 וַחֲסִידִים, הַקִּיּוּם שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, הֵם
 קִיּוּם לְמַעְלָה וְלַמַּטָּה.

פְּתַח וְאָמַר, (שם) שְׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי
 בֵּית ה' גִּלְדָּ. אֵת הַפְּסוּק הָוָה בְּאַרוּחָהוּ,
 שְׁדוֹד הָוָה עִם לְבוֹ לְבָנוֹת הַבַּיִת, כְּמוֹ

וְעַם כָּל דָּא, אַף עַל גַּב דְּהוּוּ אֲמָרוּ אִימְתִי יָמוּת
 סָבֵא דָא, בְּדִין שְׂמַחְתִּי. וְחִדּוּה תָּוָה לִי בְּגִין
 בְּרִי, דְּהוּוּ אֲמָרִי דְבָרִי יָקוּם תְּחִילְתִּי לְמַגְמַר פְּקוּדָא
 לְמַבְנֵי בֵיתָא. בְּדִין שְׂרִי וְשַׁבַּח לָהּ וְאָמַר, יְרוּשָׁלַּיִם
 תְּבַנוּיָה כְּעִיר שְׁחֻבְרָה לָהּ יַחְדָּו.

תַּנּוּן עֶבֶד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יְרוּשָׁלַּיִם לְתַתָּא כְּנֻוּנָא
 דְּלְעֵילָא, וְדָא מִתְתַּקְנָא (דָּא) לְקַבֵּל דָּא דְכְתִיב,
 מָכוֹן לְשַׁבְתָּךְ פְּעֻלַת יי. תְּבַנוּיָה, דְּזַמִּין קֹדֶשׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְנַחְתָּא לָהּ יְרוּשָׁלַּיִם דְּלְעֵילָא כְּדָקָא יָאוּת,
 וּבְגִין כְּךָ תְּבַנוּיָה. שְׁחֻבְרָה לָהּ יַחְדָּו, וְהָא אוּקְמוּהָ
 שְׁחֻבְרָה שְׁחֻבְרוּ מִיבְעֵי לִיהּ. אֵלָא דְאֵתְחַבְרַת אִמָּא
 בְּבֵרְתָא וְהוּוּ כְּחָדָא וְאוּקְמוּהָ.

וְאֵתְמַר. שְׁשֵׁם עָלוּ שְׁבָטִים אֵלֶיךָ אֵינֻן קִיּוּמָא

לשון הקודש

מִתְקַנָּת (זו) כְּנֻנָד זו, שְׂכַתוּב (שְׁמוֹת טו) מָכוֹן
 לְשַׁבְתָּךְ פְּעֻלַת ה'. תְּבַנוּיָה, שְׁעֵתִיד
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹרִיד אֶת יְרוּשָׁלַּיִם
 שְׁלַמְעֵלָה כְּרָאוּי, וּמְשׁוּם כְּךָ תְּבַנוּיָה.
 שְׁחֻבְרָה לָהּ יַחְדָּו, וְהָרִי בְּאֵרוּהָ,
 שְׁחֻבְרָה? הִיא צְרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁחֻבְרוּ!
 אֵלָא שְׁהֵתְחַבְרָה הָאֵם עִם הַבַּת וְנִהְיוּ
 יַחַד, וּבְאֵרוּהָ.

וְנֵאמַר שְׁשֵׁם עָלוּ שְׁבָטִים, אֵלֶיךָ הֵם

וְעַם כָּל זֶה, אַף עַל גַּב שְׁהִיוּ אוּמְרִים
 מִתִּי יָמוּת הַזְּקֵן הַזֶּה, אֲנִי שְׂמַחְתִּי
 וְשְׂמַחָה הִיְתָה לִי בְּשָׁבִיל בְּנִי, שְׁהִיוּ
 אוּמְרִים שְׁבָנִי יָקוּם תְּחִילְתִּי לְגַמַר אֶת
 הַמְצֻנָה לְבָנוּת אֶת הַבֵּית. אֲזוּ הַתְּחִיל
 לְשַׁבַּח אוֹתָהּ וְאָמַר, יְרוּשָׁלַּיִם תְּבַנוּיָה
 כְּעִיר שְׁחֻבְרָה לָהּ יַחְדָּו.

שְׁנִינוּ, עָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יְרוּשָׁלַּיִם לְמַטָּה כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה, זוּ

דְּעִלְמָא וְתַקוּנָא דְּעִלְמָא תַּתְּאָה, וְלֹא תִימָא דְּעִלְמָא
 תַּתְּאָה בְּלַחְדוּי, אֶלְא אֶפִּילוּ דְּעִלְמָא עֲלָאָה. דְּכַתִּיב
 שְׁבַטֵי יְהוָה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל, לְיִשְׂרָאֵל דִּי יִקָּא. בְּגִין
 דְּאִינוּן קִיּוּמָא לְתַתְּאָה, סְהַדוּתָא אִינוּן לְעִילָא. וְכִלְא
 לְהוֹדוּת לְשֵׁם יי, לְאוֹדָאָה שְׁמִיָּה דְּקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְכָל סְטָרִין, דְּכַתִּיב לְהוֹדוּת לְשֵׁם יי:

וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָ בַשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ
 לֵאמֹר מַה תְּבַקֵּשׁ. (דף קפד ע"א) מַה כְּתִיב
 לְעִילָא, וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף הֲלוֹא אַחִיךָ רַעִים
 בְּשַׁבְּכֶם לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ אֵלֵיהֶם. וְכִי יַעֲקֹב שְׁלִימָא דְהוּהוּ
 רַחִים לִיהוּ לְיוֹסֵף מִכָּל בְּנָוֵי, וְהוּהוּ יָדַע דְּכָל אַחֵוֹי הוּוּ
 סְנַאִין לִיהוּ, אֶמְאֵי שְׁדַר לִיהוּ לְגַבְיִיתָהוּ. אֶלְא אִיהוּ לֹא
 חָשִׂיד עֲלִייתָהוּ, דְּהוּהוּ יָדַע דְּכָלְהוּ הוּוּ זַכַּאִין, וְלֹא
 חָשִׂיד לֹזֵן. אֶלְא גָרִים קֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל דָּא, בְּגִין

לשון הקודש

וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה תְּבַקֵּשׁ. מַה
 כְּתוּב לְמַעְלָה? וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף
 הֲלוֹא אַחִיךָ רַעִים בְּשַׁבְּכֶם לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ
 אֵלֵיהֶם. וְכִי יַעֲקֹב הַשְׁלָם, שְׁהִיָּה אוֹהֵב
 אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָוֵי וְהִיָּה יוֹדַע שְׁכָל אַחֵוֹי
 הִיּוּ שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ, לְמַה שָּׁלַח אוֹתוֹ
 אֵלֵיהֶם? אֶלְא הוּא לֹא חָשִׂיד עֲלֵיהֶם,
 שְׁהִיָּה יוֹדַע שְׁכָלְהֶם הִיּוּ צַדִּיקִים וְלֹא חָשִׂיד
 אוֹתָם, אֶלְא הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא גָרַם אֶת

קִיּוּם שֶׁל הָעוֹלָם וְהַתְּקוּן שֶׁל הָעוֹלָם
 הַתַּתְּחוּן. וְאֵל תֹּאמֶר שְׁהַעוֹלָם הַתַּתְּחוּן
 לְבַדּוֹ, אֶלְא אֶפִּילוּ שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
 שְׁכַתּוּב שְׁבַטֵי יְהוָה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל, דְּוָקָא
 לְיִשְׂרָאֵל, מְשׁוּם שֶׁהֵם הַקִּיּוּם לְמַטָּה,
 עֵדוּת הֵם לְמַעְלָה, וְהַכֹּל – לְהוֹדוּת לְשֵׁם
 ה', לְהוֹדוּת לְשֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא לְכָל
 הַעֲדָרִים, שְׁכַתּוּב לְהוֹדוּת לְשֵׁם ה'.

וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָ בַשָּׂדֶה

לְקַיִּמָּא גְזֵרָה דְגֵזֵר בֵּין הַבְּתָרִים.

אֲשַׁכְּחָנָא בְּסַפְרֵי קְדָמָאֵי, דְּבַעֲיִין אֱלִין בְּנֵי יַעֲקֹב
לְשַׁלְטָאָה עֲלֵוֹי עַד לָא יָחֹז לְמַצְרַיִם.
 דְּאִילוּ הוּא יָחֹז לְמַצְרַיִם, וְאִינוּן לָא שְׁלֹטוּ בֵּיה
 בְּקְדָמוּתָא. יְכֻלֵּי מַצְרָאֵי לְשַׁלְטָאָה לְעֵלְמוּן עֲלֵיִיהוּ
 דִּישְׂרָאֵל, וְאֶתְקַיִּמָּא בֵּיה בְּיוֹסֵף דְּאֶזְדַּבֵּן לְעַבְדָּא
 וְאִינוּן שְׁלֹטוּ עֲלֵוֹי. וְאַף עַל גַּב דְּיוֹסֵף הָוָה מְלָכָא
 לְבַתָּר, וּמַצְרָאֵי הָווּ עַבְדֵּין לֵיה, אֲשַׁתְּכַחוּ יִשְׂרָאֵל
 דְּשְׁלֹטוּ עַל בְּלָחוּ.

תָּא חַזֵּי, דְּיוֹסֵף דְּאִיהוּ בְּרִית עֲלָאָה, כָּל זְמַנָּא
דְּאֶתְקַיִּים בְּרִית, שְׂכִינְתָּא אֶתְקַיִּים בְּהַדְרֵיהוּ
דִּישְׂרָאֵל בְּשָׁלָם כְּדָקָא יָאוּת, בִּיּוֹן דְּאֶסְתַּלַּק יוֹסֵף
בְּרִית עֲלָאָה מִעֲלָמָא, כְּדִין בְּרִית שְׂכִינְתָּא וַיִּשְׂרָאֵל
כְּלָחוּ בְּגִלּוּתָא נְפֻקוּ, וְהָא אוֹקִימְנָא דְכְּתִיב
 (שמות א)

לשון הקודש

כַּד מְלֻד וְהַמְצָרִים הָיוּ עַבְדִּים שְׁלוּ,
 נִמְצְאוּ יִשְׂרָאֵל שְׁשֹׁלְטוּ עַל כָּלָם.

בַּא רָאָה שְׂיֹסֵף הוּא הַבְּרִית הָעֲלִיוֹנָה,
 כָּל זְמַן שְׁמַתְקַם הַבְּרִית, הַשְּׂכִינָה
 מִתְקַיֶּמֶת עִם יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם כְּרָאוּי. בִּיּוֹן
 שְׁהַסְתַּלַּק יוֹסֵף, הַבְּרִית הָעֲלִיוֹנָה, מִן
 הָעוֹלָם, אִזּוּ הַבְּרִית וְהַשְּׂכִינָה וַיִּשְׂרָאֵל
 יִצְאוּ כָּלָם לְגִלּוּת, וְהָיָה בְּאַרְנוּ שְׁפַתוֹב
 (שמות א) וַיָּקָם מְלֻד חֲדָשׁ עַל מַצְרַיִם אֲשֶׁר

כָּל זֶה כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת הַגְּזֵרָה שְׁגֵזֵר בֵּין
 הַבְּתָרִים.

מְצָאוּ בְּסַפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים, שְׁצָרִיכִים
 בְּנֵי יַעֲקֹב הִלְלוּ לְשֹׁלֵט עֲלֵוֹ בְּטָרָם יָרַד
 לְמַצְרַיִם, שְׁאֵלוּ הוּוּ יָרַד לְמַצְרַיִם וְהֵם
 לֹא הָיוּ שׁוֹלְמִים בּוֹ בְּרָאשׁוֹנָה, יְכֻלוּ
 הַמְצָרִים לְשֹׁלֵט עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָמִים,
 וְהַתְקַיֶּם בְּיוֹסֵף שְׁנַמְכֵר לְעַבְדֵּי, וְהֵם
 שְׁלֹטוּ עֲלֵוֹ, וְאַף עַל גַּב שְׂיֹסֵף הָיָה אַחַר

וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף.
וּבְלֹא תוֹה מִעַם קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּדָקָא יְאוּת.

תָּא חַוֵּי, וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ דָּא גַבְרִיאֵ"ל, וְאוּקְמוּתָּ.
כְּתִיב הֲכֹא וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ, וְכְתִיב הֲתָם (דניאל ט)

וְהָאִישׁ גַּבְרִיאֵל אֲשֶׁר רְאִיתִי בְּחֻזֵן בְּתַחֲלָתָהּ. וְהִנֵּה
תוֹעָה, בְּכֹלָא תוֹעָה, דְּאַבְטַח עַל אַחֵי דְהָוָה מִתְּבַע
אַחֵיהּ דְּלַחֲוֵן וְלֹא אֲשַׁבַּת, וְתַבַּע לָהּ וְלֹא אֲשַׁבַּת.
וְעַל דָּא תוֹעָה בְּכֹלָא, וְעַל דָּא וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר
מַה תִּבְקֶשׁ:

וַיֹּאמֶר אֶת אַחֵי אֲנֹכִי מִבְּקֶשׁ וְגו'. וַיֹּאמֶר הָאִישׁ
נָסְעוּ מִזֶּה וְגו', רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח, (שיר השירים ח)

מִי יִתְנַךְ כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אֲמִי אֲמַצְאָךְ בְּחֻזֵן
אֲשַׁקֶּךְ גַּם לֹא יִבְזוּ לִי. הָאִי קָרָא אוּקְמוּתָּ חֲבַרְיָא,
אַבְל הָאִי קָרָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ לְמַלְכָּא דְשַׁלְמָא

לשון הקודש

לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף, וְהַכֵּל הָיָה מִעַם
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִאוּי.

כֹּא רָאָה, וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ - זֶה גַבְרִיאֵל.
וּפְרָשׁוּהוּ, כְּתוּב כָּאֵן וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ,
וְכְתוּב שָׁם (דניאל ט) וְהָאִישׁ גַּבְרִיאֵל אֲשֶׁר
רְאִיתִי בְּחֻזֵן בְּתַחֲלָתָהּ. וְהִנֵּה תַעֲהָ -
תוֹעָה בְּכָל, שְׁבַטַח עַל אַחֵי שְׁתֵּיהּ
מִבְּקֶשׁ אֶת הָאֵחָוָה שְׁלָהֶם וְלֹא מַצָּא,
וּבְקֶשׁ אוֹתָם וְלֹא מַצָּא, וְעַל כֵּן תוֹעָה

בְּכָל. וְעַל זֶה, וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה
תִּבְקֶשׁ.

וַיֹּאמֶר אֶת אַחֵי אֲנֹכִי מִבְּקֶשׁ וְגו'.
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה
פְּתַח (שיר ח) מִי יִתְנַךְ כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי
אֲמִי אֲמַצְאָךְ בְּחֻזֵן אֲשַׁקֶּךְ גַּם לֹא יִבְזוּ
לִי. אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוֹ הַחֲבָרִים, אַבְל
אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
לְמֶלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, מִי יִתְנַךְ כְּאֵחַ לִי,

דיליה. מי יתנדב פֿאַח לי, בְּיוֹסֵף עַל אֲחָיו, דְּאָמַר,
 (בראשית ו) וְעַתָּה אֵל תִּירָאוּ אֲנֹכִי אֶכְלָפֶל אֶתְכֶם וְאֶת
 טַפְּכֶם. יֵהֵב לֹון מְזוֹנָא וְזֵן לְהוּ בְּכַפְנָא. בְּגִין כֹּךְ מִי
 יתנדב פֿאַח לי.

דְּבַר אַחַר מִי יתנדב פֿאַח לי, דָּא יוֹסֵף, לְגַבְהָ
 דְּשְׂכֵינְתָא דְּאֶתְאַחַד עֲמָה וְאֶתְדַבֵּק בְּהַדְּהָ.
 יוֹנֵק שְׂדֵי אֲמִי, דְּהָא כְּדִין אַחֻהּ וּשְׁלִימוֹ בְּהַדְּיִיהוּ.
 אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ, גּוֹ גְלוּתָא, דְּאִיהוּ בְּאַרְעָא אַחְרָא.
 אֲשַׁקֵּךְ, בְּגִין לְאֶתְדַבֵּקָא רוּחָא בְּרוּחָא. גַּם לֹא יבּוּזוּ
 לִי, אֵף עַל גַּב דְּאַנָּא בְּאַרְעָא אַחְרָא.

תָּא חַזִי, דְּיוֹסֵף אֵף עַל גַּב דְּאֲחָיו לָא הוּוּ לִיה
 בְּאַחִין כֹּד נִפְל בְּיַדֵּיהוּ. אִיהוּ הָוָה לֹון בְּאַחָא
 כֹּד נִפְלוּ בְּיַדֵּיהּ, וְהָא אוֹקְמוּהָ. דְּכַתִּיב, (בראשית ו) וַיִּנְחֵם
 אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם, בְּכֹלֵא דְּבַר עַל לְבִיֵּיהוּ.

לשון הקודש

שְׂהִיֵּא בְּאַרְץ אַחְרַת. אֲשַׁקֵּךְ - כִּדִי
 לְהַדְּבִיק רוּחַ עִם רוּחַ. גַּם לֹא יבּוּזוּ לִי -
 אֵף עַל גַּב שְׂאֵנִי נִמְצְאָת בְּאַרְץ אַחְרַת
 בַּא רְעָה שְׂיוֹסֵף, אֵף עַל גַּב שְׂאֵחָיו לֹא
 הָיוּ לוֹ כְּמוֹ אֲחִים כְּשֶׁנִּפְל בְּיַדֵּיהֶם, הוּא
 הָיָה לָהֶם כְּמוֹ אֶחָא כְּשֶׁנִּפְלוּ בְּיַדוֹ, וְהָרִי
 פְּרִשׁוּהָ שְׂכָתוּב (בראשית ו) וַיִּנְחֵם אוֹתָם
 וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם, כֹּפֶל הוּא דְּבַר, עַל לִבָּם.

בְּיוֹסֵף עַל אֲחָיו, שְׂאָמַר וְעַתָּה אֵל תִּירָאוּ
 אֲנֹכִי אֶכְלָפֶל אֶתְכֶם וְאֶת טַפְּכֶם. גִּתֵּן
 לָהֶם מְזוֹן וְזֵן אוֹתָם בְּרַעֲב. מִשּׁוּם כֹּךְ, מִי
 יתנדב פֿאַח לי.

דְּבַר אַחַר מִי יתנדב פֿאַח לי - זֶה יוֹסֵף,
 אֵל הַשְׂכֵינְתָא, שְׂנַאֲחֻז עֲמָה וְגַדְבֵּק עֲמָה.
 יוֹנֵק שְׂדֵי אֲמִי - שְׂהָרִי אִז אַחֻהּ וּשְׁלֵמָה
 עֲמָהֶם. אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ - בְּתוֹךְ הַגְּלוּת,